

Karol Pędowski

Izba warszawska

Palestra 31/1(349), 151-152

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

na rok 1987. Ustalono więc liczbę 127 adwokatów w 26 zespołach Izby oraz 28 aplikantów. Plan ten powinien się stać podstawą do ustalenia ogólnego planu przez Naczelną Ra-

dę Adwokacką w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Po odczytaniu uchwały i rezolucji przewodniczący zebrania zamknął zgromadzenie.

adw. Edmund Samborowski

Izba warszawska

Irena Cybulska (1904—1986).

W dniu 29 lipca 1986 r. zmarła adwokat Irena Cybulska, b. asesor sądowy i notarialny, wychowanka kancelarii notarialnej dra Stefana Breyera. W chwili gdy wstępowała do adwokatury, dołączyła do jej wniosku o wpis opinie kolegów adwokatów, które wyróżniają się szczególnym tonem wypowiedzi. „Mogę stwierdzić — pisał adwokat Alfred Dreszer — że uważam ob. Irenę Cybulską za prawnika o dojrzałej wiedzy, poważnym sędzie o ludziach i zdarzeniach, za człowieka spokojnego o bezwzględnie prawnym charakterze, za dobrą Polkę”. Adw. zaś J. Kópczyński napisał: „Pani Irena Cybulska ma mieszkawcą opinię, tak obecnie jak i w okresie okupacji, wysokie walory etyczne, nieprzeciętną znajomość prawa”.

Adwokat Irena Cybulska urodziła się 10 sierpnia 1904 r. w Rosji jako córka Antoniego i Marii z Medyńskich małżonków Wojciechowskich. W 1924 r. uzyskała w Wilnie świadectwo dojrzałości. Studia prawnicze rozpoczęła na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, a ukończyła w Warszawie w 1930 r. Aplikację sądową odbyła w Warszawie, a w maju 1934 r. złożyła egzamin sędziowski. W 1936 r. rozpoczęła aplikację notarialną, którą

ukończyła w 1943 r., zostając asesorem notarialnym. Funkcje te pełniła aż do wybuchu powstania warszawskiego.

Po wyzwoleniu Polski uzyskała w grudniu 1945 r. nominację na asesora sądowego i pełniła czynności sędziowskie do 1948 r. We wrześniu tegoż roku przeniosła się do adwokatury i została aplikantką adwokacką pod patronatem najpierw adwokata Gdowskiego, a następnie adw. Ireny Płazewskiej.

W dniu 11.II.1953 r. Rada Adwokacka w Łodzi odmówiła Irenie Cybulskiej wpisu na listę adwokacką i skreśliła ją z listy aplikantów adwokackich. Na listę adwokatów w Łodzi wpisana została dopiero w dniu 11.X.1956 r. W dwa lata później przeniosła się do Warszawy i została tu wpisana na listę warszawskich adwokatów w dniu 20 listopada 1958 r.

Adwokat Irena Cybulska była żoną adwokata Stanisława Cybulskiego. Adwokat Cybulski, który pełnił w okresie okupacji funkcje zastępcy szefa centralnego wywiadu politycznego Delegatury Rządu na Kraj, został aresztowany pod zarzutem, że w porozumieniu z Niemcami działał na szkodę działaczy lewicowych. Został skazany na karę śmierci. Wyrok złagodzone potem i skazano adw. Cybulskiego na karę

15 lat więzienia. Następnie wyrokiem Sądu Najwyższego został on rehabilitowany i uznany za niewinnego.

Postawa osobista Ireny Cybulskiej w okresie aresztowania męża była pełna godności. Adwokat Irena Cybulska nigdy nie uwierzyła w winę swego męża, próbowała go ratować, organizowała jego obronę. Była wierną, oddaną żoną. Połączyła się z nim po jego uwolnieniu i rehabilitacji. Pielęgnowała go z największą troską w czasie jego choroby. W całym życiu była uosobieniem wierności zarówno w miłości jak i przyjaźni. Jako adwokat była także

starannym i życzliwym obrońcą interesów swoich klientów.

Ten ładunek życzliwości ludzkiej w stosunku do otaczającego świata, ta wola wspomagania ludzi dotkniętych niepowodzeniami, ta staranność w wykonywaniu wszelkich powierzonych funkcji charakteryzowała zawsze Irenę Cybulską. Pod względem moralnym była wzorowa. To, co wyróżniało ją z otoczenia, to jej imponujący charakter.

Pozostawiła po sobie pamięć wzorowego obywatela, dobrego adwokata i dzielnego, nieposzlakowanego człowieka.

Karol Pędowski